

Sygn. akt VIII Gz 3/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Woźniak

Sędziowie: SSO Agnieszka Górską

SSR del. Natalia Pawłowska-Grzelczak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2014 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Handel (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko M. K. i D. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 października 2013 r. w sprawie o sygn. akt V GNc 1913/13

postanawia:

1. zmienia zaskarżone postanowienie w ten sposób, że udziela zabezpieczenia powództwa poprzez:

a) ustanowienie hipoteki przymusowej do kwoty 75 000 zł (siedemdziesięciu pięciu tysięcy złotych) na nieruchomości pozwanym, stanowiącej działkę nr (...) o powierzchni 0,1346 ha zabudowaną budynkiem mieszkalnym położoną w miejscowości C. gm. K., dla której Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW nr (...),

b) ustanowienie hipoteki przymusowej do kwoty 75 000 zł (siedemdziesięciu pięciu tysięcy złotych) na nieruchomości pozwanym, stanowiącej działkę gruntową nr (...) o powierzchni 0,1342 ha położoną w miejscowości C. gm. K., dla której Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW nr (...),

c) ustanowienie hipoteki przymusowej do kwoty 75 000 zł (siedemdziesięciu pięciu tysięcy złotych) na nieruchomości pozwanym, stanowiącej lokal mieszkalny o powierzchni 34,63 m², położony w G. przy ulicy (...), dla którego Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW nr (...),

d) ustanowienie hipoteki przymusowej do kwoty 75 000 zł (siedemdziesięciu pięciu tysięcy złotych) na udziale 1/6 w prawie własności nieruchomości przysługującym pozwanemu M. K., w nieruchomości stanowiącej lokal mieszkalny o powierzchni 56,80 m², położony w G. przy ulicy (...), dla którego Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW nr (...),

e) zajęcie rachunków bankowych prowadzonych dla Przedsiębiorstwa Usługowego (...) s.c. M. K. i D. K. w G. oraz dla M. K. oraz dla D. K., w tym rachunku o numerze (...) do kwoty 75 000 zł (siedemdziesięciu pięciu tysięcy złotych), zaopatrując go w klauzulę wykonalności o treści:

„Dnia 10 lutego 2014r. Sąd Okręgowy w Szczecinie stwierdza, że niniejszy tytuł uprawnia do egzekucji orzeczenia w całości oraz poleca wszystkim organom, urządóm oraz osobóm, których to może dotyczyć, aby postanowienia tytułu niniejszego wykonały, a gdy o to prawnie będą wezwane, udzieliły pomocy. Orzeczenie to podlega wykonaniu jako prawomocne”.

(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. – KRS: (...)

Dłużnik – M. K. – PESEL (...)

Dłużnik – D. K. – PESEL (...)

2. oddala zażalenie w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 października 2013 roku Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim udzielił zabezpieczenia roszczenia powódki poprzez ustanowienie hipoteki przymusowej do kwoty 60,389,05 złotych na nieruchomości pozwanym, stanowiącej działkę nr (...) o powierzchni 0,1346 ha zabudowaną budynkiem mieszkalnym położoną w miejscowości C. gm. K., dla której Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW nr (...), w pozostałym zakresie wniosek o zabezpieczenie oddalił.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy powołując się na dyspozycję art. 730¹ § 1 kpc wskazał, że powódka uprawdopodobniła zarówno istnienie roszczenia jak i interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Dodał, że zła kondycja finansowa pozwanym i prowadzone postępowanie egzekucyjne wobec pozwanym (KM 2281/12) uzasadnia twierdzenie, że brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie ewentualnego korzystnego dla powódki orzeczenia zapadłego w sprawie. Jednocześnie Sąd wskazał, że udzielenie zabezpieczenia w większym zakresie nadmiernie odciążą pozwanym.

W piśmie z dnia 8 listopada 2013 r. powódka złożyła zażalenie na powyższe orzeczenie wnosząc o jego zmianę punkcie I poprzez udzielenie zabezpieczenia do kwoty o jakiej mowa we wniosku oraz o jego zmianę w punkcie II poprzez uwzględnienie wniosku w pozostałym zakresie. W uzasadnieniu powódka podała, że Sąd Rejonowy przy udzielaniu zabezpieczenia roszczenia powódki nie wziął pod uwagę, że do trzech wymienionych we wniosku nieruchomości prowadzone są już postępowania egzekucyjne oraz nieruchomości te są już obciążone hipotekami, zatem nie gwarantuje to powódce skutecznego przeprowadzenia egzekucji po prawomocnym zakończeniu postępowania sądowego. Gwarancji takiej zdaniem skarżącej nie daje sposób zabezpieczenia udzielony w postanowieniu Sądu Rejonowego bowiem przyszła ewentualna egzekucja z nieruchomości, na której Sąd I instancji dopuścił ustanowienie hipoteki przymusowej w ramach zabezpieczenia jest już obciążona przez innego wierzyciela hipotecznego do kwoty 87 000 franków szwajcarskich. Ponadto skarżąca podniosła, iż obniżając kwotę zabezpieczenia z 75 000 złotych do 60 389,05 złotych Sąd Rejonowy nie wziął pod uwagę odsetek ustawowych od niezapłaconych należności, a najstarsza z tych zaległości pochodzi z września 2012 roku, a zatem całość zadłużenia przekroczy nawet kwotę 75 000 złotych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie i doprowadziło do wydania orzeczenia reformatoryjnego. W pierwszej kolejności wskazać należy, że w myśl art. 730 § 1 kpc w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez Sąd lub Sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia, które zgodnie z art. 730 § 2 Sąd może udzielić przed wszczęciem postępowania lub w jego toku. Przesłanki udzielenia zabezpieczenia zostały wymienione w treści art. 730¹ kpc. Zgodnie z brzmieniem jego § 1 „Udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia”. Pojęcie „interesu prawnego” zostało dookreślone przez ustawodawcę w § 2 przepisu, a zatem o jego istnieniu mówić można wówczas, „gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie”. Zgodnie natomiast z art. 738

kpc sąd przy rozpoznaniu wniosku o udzielenie zabezpieczenia bierze jako podstawę orzeczenia materiał zebrany w sprawie. Stwierdzenie to oznacza, że podstawą rozstrzygnięcia o wniosku o udzielenie zabezpieczenia nie jest wyłącznie wymagana przez treść art. 730¹ § 1 kpc ocena samego wniosku pod kątem uprawdopodobnienia roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Sąd powinien poddać ocenie cały zgromadzony w sprawie materiał, o ile może on mieć znaczenie dla sposobu rozpoznania wniosku (por. orzeczenie SN z dnia 9 września 1961 r., IV CZ 54/61, OSNC 1963, nr 6, poz. 114). Co istotne Sąd rozpoznając zażalenie powinien brać pod uwagę aktualny na dzień orzekania stan faktyczny sprawy zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 316 § 1 kpc.

W ocenie Sądu Okręgowego oceniając wniosek o zabezpieczenie Sąd Rejonowy nie wziął pod uwagę wszystkich okoliczności dotyczących aktualnej sytuacji finansowej strony pozwanej. Wskazać przy tym należy, że w interesie prawnym powódki jest uzyskanie takiego zabezpieczenia, który zagwarantuje jej skuteczną egzekucję roszczenia po prawomocnym zakończeniu postępowania sądowego. Zdaniem Sądu Okręgowego Sąd I instancji ustanawiając hipotekę przymusową w ramach zabezpieczenia nie wziął pod uwagę, że nieruchomości jest już obciążona przez innego wierzyciela hipotecznego do kwoty 87 000 franków szwajcarskich. Dodatkowo z przedmiotowej nieruchomości prowadzone są egzekucje z wniosków innych wierzycieli. Wskazać należy, iż przy takim stanie rzeczy udzielone zabezpieczenie nie gwarantuje powódce skutecznego przeprowadzenia egzekucji po prawomocnym zakończeniu postępowania sądowego. Z załączonych dokumentów wynika jednoznacznie, iż sytuacja finansowa pozwanych nie jest dobra, nie regulują oni swych wymagalnych zobowiązań a do ich majątku skierowane zostały postępowania egzekucyjne. To zaś skłania do wniosku, iż sposób zabezpieczenia udzielony przez Sąd Rejonowy pozbawi powódkę realnej możliwości uzyskania zaspokojenia w razie ewentualnego uwzględnienia powództwa. Sąd I instancji udzielając zabezpieczenia jedynie na jednej nieruchomości odwołał się do argumentu ograniczenia dolegliwości dłużnikom, na które mogliby zostać narażeni w przypadku nadmiernego ich obciążenia. Pogląd ten nie może być uznany za słuszny. Zdaniem Sądu Okręgowego do rozważania pozostaje kwestia sposobu zabezpieczenia i jego współmierności do sytuacji obydwóch stron. Podkreślenia wymaga okoliczność, iż powódka wniosła o dokonanie zabezpieczenia poprzez dokonanie wpisu hipoteki przymusowej w czterech księgach wieczystych oraz zajęcie wierzytelności z rachunków bankowych oraz zajęcie środków transportu należących do przedsiębiorstwa pozwanych. Jednocześnie z uzasadnienia wniosku powódki wynika, iż obecnie jedynie nieruchomości, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW nr (...) może stanowić realne zabezpieczenie roszczeń powódki. Mając zatem na uwadze okoliczność, iż powódka dla zobrazowania statusu pozostałych trzech nieruchomości wykazała, iż są one obciążone hipotekami i prowadzona jest z nich egzekucja komornicza w sprawach KM 947/12, KM 2281/12, KM 2281/12 zasadne było uwzględnienie wniosku co do pozostałych nieruchomości wskazanych we wniosku powódki. Jednocześnie Sąd Okręgowy uwzględnił wysokość sumy zabezpieczenia do kwoty 75 000 złotych biorąc pod uwagę wysokość odsetek od niezapłaconych należności, które zostały pominięte przez Sąd Rejonowy.

Sąd Okręgowy zabezpieczył także roszczenie powódki poprzez zajęcie rachunków bankowych pozwanych. Biorąc pod uwagę wysokość sumy zabezpieczenia (75.000 zł) taki sposób zabezpieczenia, w powiązaniu z faktem obciążenia nieruchomości pozwanych hipotekami, okazuje się zdaniem Sądu Okręgowego wystarczający. Sąd nie znalazł podstaw do dalszego udzielenia zabezpieczenia poprzez zajęcie środków transportu należących do przedsiębiorstwa pozwanych stając na stanowisku, iż byłoby to nadmierne obciążenie pozwanych. Dodatkowo Sąd zwrócił uwagę, że powódka sama wskazała, iż nie ma wiedzy czy środki transportu podane we wniosku stanowią własność pozwanych, wie tylko tyle, że pojazdami tymi poruszają się pracownicy pozwanych. Mając na uwadze powyższe Sąd uwzględnił zażalenie w zakresie nieruchomości i rachunków bankowych, kierując się wysokością roszczenia oraz koniecznością ochrony interesów powódki.

Wobec powyższego na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i 13 § 2 kpc orzeczono o zmianie zaskarżonego rozstrzygnięcia.